

Таърихи Пинҳонии Ояти Чил — Рақами Ду

Иёлотӣ Муттаҳидаи Амрико, Қонуни ватандӯстӣ ва роҳ ба сӯи иҷроӣ пешгӯӣ

Jeff Pippenger

2024-09-19

Мақолаи гузаштамонро бо ҷунин ҷумла ба анҷом расонда будем: «Дар соли 2001 ҳукумати Иёлотӣ Муттаҳида Қонуни “Patriot Act”-ро ба ҳукми қонун даровард.»

«Бисёранд, ҳатто аз ҷумлаи касоне ки дар ин ҳаракат барои таҳмили риояи якшанбе ширкат меварзанд, аз натиҷаҳои, ки аз ин амал пайравӣ хоҳанд кард, кӯр мондаанд. Онҳо намебинанд, ки бевосита бар зидди озодии динӣ зарба мезананд. Бисёранд, ки ҳаргиз даъвоҳои Шанбеи Китоби Муқаддас ва пояи бардурӯғеро, ки муассисаи якшанбе бар он истодааст, дарк накардаанд. Ҳар гуна ҳаракат ба нафъи қонунгузориҳои динӣ, дар ҳақиқат, амали гузашт кардан ба папост, ки дар тӯли асрҳои зиёд пайваста бар зидди озодии вичдон ҷанг бурдааст. Риояи якшанбе ҳастии худро ҳамчун як муассисаи ба истилоҳ масеҳӣ аз «сирри шарорат» гирифтааст; ва таҳмили он амалан эътирофи он усулҳои хоҳад буд, ки худ санги қунҷи Румгаройӣ мебошанд. Вақте ки миллати мо то ба он андоза аз принсипҳои ҳукумати худ рӯй мегардонад, ки қонуни якшанберо қабул кунад, протестантизм дар ҳамин амал бо папагаройӣ даст ба даст хоҳад дод; ин чизе ҷуз дамидани ҳаёт ба он зулме нахоҳад буд, ки кайҳо боз бо ҳаваси шадид фурсати худро мепоид, то бори дигар ба истибдоди фаёл ҳақиқат наояд». Testimonies, volume 5, 711.

Соли 1888 соли 2001-ро ба таври намунавӣ ифода мекард, ва маҳз дар ҳамон вақт лоиҳаи қонуни Блэр пешниҳод гардид, ҳарчанд ноқомии он дар қабул шуданиаш монеъ шуд, ки он аз нигоҳи пешгӯйона сухан гӯяд. Он ба аломати соли 66 миллодӣ таъдиль ёфт, муҳосирае, ки оғоз шуда, сипас ба таври асроромез бозпас гирифта шуд. Вақте фаҳмида мешавад, ки ду давраи озмоиши сурати ҳайвони ваҳшӣ вучуд дорад, ва давраи дуюм бо қонуни якшанбе дар Иёлотӣ Муттаҳида, ки ба таври намунавӣ бо соли 321 ифода шудааст, оғоз меёбад, ва он давра вақте поён меёбад, ки қонуни ҷаҳонии якшанбе, ки ба таври намунавӣ бо соли 538 ифода шудааст, ба таври қомил ба иҷро дароварда шавад; пас аз нигоҳи пешгӯйона ин талаб мекунад, ки оғози давраи аввали озмоиши сурати ҳайвони ваҳшӣ низ бо навъе аз намунаسازیи гуфта шудани қонуни якшанбе оғоз гардад. Дар соли 1888, лоиҳаи қонуни Блэр қўшише буд барои ба иҷро даровардани қонуни миллии якшанбе, ва соли 1888 муайян месозад, ки фариштаи Ваҳй боби ҳаҷдаҳ нузул мекунад ва заминро бо ҷалоли худ мунаввар мегардонад.

Санади «Патриот Акт» намунаи қонуни якшанбе мебошад, ки оғози замони имтиҳони сурати ҳайвонро дар Иёлотӣ Муттаҳида ба амал меоварад. Иёлотӣ Муттаҳида ҳамчун аждаҳо сухан мегӯяд, дар иҷрошавии Ваҳй боби сездаҳ, ояти ёздаҳ, ҳангоме ки қонуни якшанберо ҷорӣ мекунад. Вақте ки он қонунро ҷорӣ намояд, он ҳамчун аждаҳо сухан хоҳад гуфт, ва ҳамон қонуни якшанбе нишон медиҳад, ки сурати ҳайвон дар Иёлотӣ Муттаҳида

комилан шакл гирифтааст. Дар он лаҳза Иёлотӣ Муттаҳида косаи замони имтиҳонии худро пур кардааст, ва пас аз муртадии миллий вайронии миллий меояд. Дар он лаҳза, бо барқарор гардидани иттиҳоди сечониба, Иёлотӣ Муттаҳида дигар подшоҳии шашуми нубуввати Китоби Муқаддас намемонад.

Алфа ва Омега ҳамеша интиҳоро бо ибтидо тасвир менамояд, ва дар ибтидои Иёлотӣ Муттаҳида се бор Иёлотӣ Муттаҳида ба таври нубувватӣ сухан гуфт, ки оғози Иёлотӣ Муттаҳидаро ҳамчун подшоҳии шашуми нубуввати Китоби Муқаддас муайян намуд. Эъломияи Истиқлолият дар соли 1776, пас аз он Конститутсия дар соли 1789, ва сипас Қонунҳои Аҷнабиён ва Иғвогарӣ дар соли 1798, се маротибаи аввали сухан гуфтани Иёлотӣ Муттаҳидаро ба таври нубувватӣ муайян мекунад. Ҳар яке аз ин се ҳуҷҷати интишоршуда сухан гуфтани Иёлотӣ Муттаҳидаро ифода менамуд. Ин се қадам ба соли 1798, оғози ҳукмронии Иёлотӣ Муттаҳида ҳамчун подшоҳии шашуми нубуввати Китоби Муқаддас, оварда расонданд. Ҳамон се аломати роҳ дар оғози Иёлотӣ Муттаҳида, се аломати роҳеро ифода менамоянд, ки ба анҷоми ҳукмронии Иёлотӣ Муттаҳида ҳамчун подшоҳии шашуми нубуввати Китоби Муқаддас мебаранд.

Санади «Patriot Act» нахустин аз се борест, ки Иёлотӣ Муттаҳида, ҳангоме ки ҳамчун подшоҳии шашум ба анҷоми худ мерасад, сухан мегӯяд. Сухани сеюм, ки анҷоми подшоҳии шашумро муайян мекунад, қонуни якшанбе аст. Дар миёни он таърих мурофияҳои Пелосии 6 январ, ки дар соли 2022 оғоз ёфтанд, роҳандозӣ гардиданд. Он мурофияҳо радқунии мустақими ҳуқуққое буданд, ки дар Конститутсия таҳким ёфтаанд, зеро мурофияҳо аз табиати сиёсӣ бархӯрдор буданд, ва ин lawfare на фақат сохтакории воқеиятҳо буд, балки дар асл ҳамлаи мустақим бар қонуни «мурофиявӣ» ва «моҳиятӣ» буд, чунонки онҳо дар дохили Конститутсия муайян шудаанд.

Санади Patriot Act дар соли 2001 ҳамлаи мустақим бар «Due Process Clause» буд, ки ҳам дар Ислоҳи панҷум ва ҳам дар Ислоҳи чордахуми Конститутсияи Иёлотӣ Муттаҳидаи Амрико омадааст. Инҳо муқаррар мекунад, ки ҳеҷ касро бе раванди қонунии судӣ аз ҳаёт, озодӣ ё моликият маҳрум кардан мумкин нест. Ин дар соли 2001 буд, ва дар соли 2022 ҳамла бар зидди Конститутсия ҳам бар «procedural due process» ва ҳам бар «substantive due process» тамарқуз ёфта буд. Калимаи «repudiate» маънои инкор карданро дорад, ва Хоҳар Уайт муайян месозад, ки ҳангоми қонуни якшанбе дар Иёлотӣ Муттаҳида ҳар як усули Конститутсия инкор хоҳад шуд.

«Бо фармоне ки барпоии мақоми папагиро бар ҳилофи қонуни Худо таҳмил мекунад, миллати мо худро ба таври комил аз росткорӣ ҷудо хоҳад кард. Вақте ки протестантизм дасти худро аз он варта дароз карда, дасти қудрати Румиро хоҳад гирифт; вақте ки ӯ аз болои он жарфно гузашта, бо рӯҳгарой даст хоҳад фишурд; вақте ки, зери таъсири ин иттиҳоди сегона, кишвари мо ҳар як асли Конститутсияи худро ҳамчун ҳукумати протестантӣ ва ҷумҳуриявӣ рад хоҳад кард ва барои густариши дурӯғҳо ва фиребҳои папагӣ шароит фароҳам хоҳад овард, он гоҳ мо метавонем бидонем, ки вақти амалкарди аҷоибӣ Шайтон фаро расидааст ва ки поён наздик аст.»

«Чунон ки наздик омадани лашкарҳои Рум барои шогирдон нишонаи вайроншавии наздикои Ерусалим буд, ҳамчунин ин муртадшавӣ метавонад барои мо нишонае бошад, ки ҳадди таҳаммулпазирии Худо фаро расидааст, ки миқдори шарорати қавми мо пур шудааст, ва ки ғариштаи раҳмат наздик аст парвози худро анҷом диҳад ва ҳаргиз бознагардад. Он гоҳ қавми Худо ба он манзараҳои азият ва тангӣ гирифта хоҳанд шуд, ки анбиё онҳоро ҳамчун замони мусибати Яъқуб тасвир кардаанд. Фарёдҳои мӯъминони вафодор ва таъқибшуда ба осмон боло меравад. Ва чунон ки хуни Ҳобил аз замин нидо мекард, ҳамчунин овозҳои низ ҳастанд, ки ба сӯи Худо аз қабрҳои шаҳидон, аз оромгоҳҳои баҳр, аз ғорҳои кӯҳистон, аз таҳхонаҳои даїрҳо нидо мекунанд: “То кай, эй Худованд, муқаддас ва ростин, ҳукм намекуни ва хуни моро аз сокинони замин интиқом намегирӣ?”»

«Худованд кори Худо анҷом медиҳад. Тамоми осмон ба ҷӯш омадааст. Довари тамоми замин ба зудӣ бархоста, иқтидори таҳқиршудаи Худо барқарор хоҳад кард. Нишони раҳӣ бар он мардоне гузошта хоҳад шуд, ки аҳкоми Худоро риоя мекунанд, ба шарияти Ё эҳтиром мегузоранд ва нишони ҳайвон ё сурати онро намепазираанд.

«Худо он чиро, ки бояд дар айёми охир воқеъ гардад, ошкор кардааст, то ки қавми Ё омода бошанд, ки бар зидди тӯфони муҳолифат ва ғзаб устувор истанд. Онҳое, ки аз воқеаҳои дар пеш буда огоҳонида шудаанд, набояд бо интизори орому осуда нишаста, худро бо ин тасалли диҳанд, ки Худованд дар рӯзи тангӣ вафодорони Худо паноҳ хоҳад дод. Мо бояд мисли мардуме бошем, ки мунтазири Худованди худанд,—на бо интизории бекорона, балки дар меҳнати ҷиддӣ, бо имони матин ва тағйирнопазир. Акнун вақти он нест, ки бигзорем зеҳни мо ба чизҳои камаҳамият банд шавад. Ҳангоме ки одамон дар ҳобанд, Шайтон ғаболона қорҳоро чунон тадбир мекунад, ки қавми Худованд на раҳму шафқат бинанду на адолат. Ҳаракати рӯзи якшанбе ҳоло дар торикӣ роҳи худро пеш мебарад. Пешвоён масъалаи ҳақиқиро пинҳон медоранд, ва бисёре аз онҳое ки ба ин ҳаракат мепайванданд, худ намебинанд, ки ин чарағи пинҳонӣ ба қучо майл дорад. Изҳороташ мулоим ва зоҳиран масеҳист, аммо вақте ки ба суҳан дарояд, рӯҳи аждаҳоро ошкор хоҳад кард. Вазифаи мост, ки ҳар он чиро, ки дар қудрати мост, ба амал оварем, то хатари таҳдидукунанда пешгирӣ гардад. Мо бояд кӯшиш кунем, ки таассубро бо он ки худро ба таври муносиб дар пеши мардум қарор диҳем, безарар гардонем. Мо бояд масъалаи воқеии мавриди ихтилофро назди онҳо пеш оварем ва ба ин васила муассиртарин эътирозро бар зидди чораҳое, ки барои маҳдуд сохтани озодии вичдон андешида мешаванд, ба миён гузорем. Мо бояд Навиштаҳоро бичӯем ва тавонем сабаби имони худро баён намоем. Паёмбар мегӯяд: “Шарирон ба шарорат амал хоҳанд кард; ва ҳеҷ яке аз шарирон нахоҳад ғаҳмид; аммо хирадмандон хоҳанд ғаҳмид.”

Testimonies, volume 5, 451, 452.»

Хоҳар Уайт қонуни якшанbero бо чандин аломати роҳ дар рӯзҳои охир мувофиқ мегардонад, ва бо чунин гуфтори худ ошкор месозад, ки «дар рӯзҳои охир ҷӣ воқеъ хоҳад шуд, то ки қавми Ё омода бошанд, ки бар зидди тӯфони муҳолифат ва ғзаб устувор биистанд». Пас, аломатҳои роҳе, ки ӯ дар ин порча бо ҳам мувофиқ мегардонад, бояд бо диққат баррасӣ шаванд. Ман пешниҳод менамоям, ки нуқтаи ишора ҳамон хатти нубувват аст, ки бар Конституцияи Иёлотӣ Муттаҳида тамаркуз мекунад, ҳамроҳ бо «суҳан гуфтани»

миллат ҳамчун рамзи ба ҳам вобаста.

Ман он чиро дар назар дорам, ки Қонуни Блэр дар соли 1888, Қонуни Patriot дар соли 2001 ва таъқибҳои сиёсӣ, ки аз соли 2022 аз ҷониби демократҳо ва ҷумҳурихоҳони глобалист анҷом дода шуданд, ҳар яке инкори мустақими ду унсури муҳими Конститутсия буданд. Соли 1888 татбиқи ибодати рӯзи якшанбе ʼл ифода мекунад, ва сипас, дар соли 2001, гузариш аз ҳукуқи англисӣ ба ҳукуқи румӣ. Дар соли 2022 ба ҳукуқи «моҳиятӣ» ва «мурофиявӣ» ҳамла карда шуд.

Қонуни моддӣ ҳукуқи ӯҳдадорихоӣ шахсони воқеӣ ва ташкилотҳоро муайян мекунад, дар ҳоле ки қонуни мурофиявӣ тартиби ҳаллу фасли баҳсҳо ва татбиқи ҳукуқи ӯҳдадорихоӣ шахсони воқеӣ ва ташкилотҳоро баён менамояд. Қонун рафтори ҳукуқӣ ё ғайриқонуниро муайян карда, барои он ҷазоҳоро муқаррар месозад. Қонуни моддӣ соҳаҳои зиёди ҳуқуқро фаро мегирад, аз ҷумла ҳукуқи ҷиноятӣ, шахрвандӣ ва шартномавӣ.

Қонуни ҷиноятӣ намунаи бисёр хуби ҳукуқи моддӣ мебошад. Қонуни ҷиноятӣ муайян мекунад, ки кадом амалҳо ҷиноят ҳисобида мешаванд ва барои он ҷиноятҳо чӣ гуна ҷазо муқаррар мегардад. Аммо ҳукуқи шахрвандӣ баҳсҳоро миёни шахсон ва ташкилотҳо танзим мекунад, масалан вайрон кардани шартнома, расонидани зарари ҷисмонӣ ё баҳсҳои молумулкӣ.

Қонуни моддӣ одатан дар қонунҳо, санадҳои меъёрӣ ва ҳукуқи прецедентӣ сабт мегардад. Қонунҳо санадҳои ҳуқуқие мебошанд, ки аз ҷониби мақомоти қонунгузор, масалан парламентҳои миллий ё маҷлисҳои қонунгузори иёлотҳо, қабул мешаванд; санадҳои меъёрӣ бошанд, қоидаҳо ва тартиботе мебошанд, ки аз ҷониби мақомоти маъмурӣ таҳия мегарданд. Ҳукуқи прецедентӣ он ҳуқуқест, ки судяҳо тавассути тафсири худ аз қонунҳо, санадҳои меъёрӣ ва Конститутсия ба вучуд меоранд.

Ҳукуқи мурофиявӣ ба қоидаҳои ишора мекунад, ки раванди ҳуқуқиро танзим менамоянд. Он муайян месозад, ки парвандаҳо чӣ гуна дар низоми ҳуқуқӣ аз пешниҳоди ибтидоии даъво то ҳалли ниҳой пеш мераванд. Ҳукуқи мурофиявӣ соҳаҳои гуногуни ҳуқуқиро дар бар мегирад, аз ҷумла мурофияҳои шахрвандӣ, ҷиноятӣ ва маъмурӣ. Ҳадафи ҳукуқи мурофиявӣ таъмини он аст, ки раванди ҳуқуқӣ одилона ва самаранок бошад. Он барои ҳалли баҳсҳо ҷаҳорҷӯба фароҳам меоварад ва қарорат медиҳад, ки ҳамаи иштирокдорони раванди ҳуқуқӣ, аз ҷумла судяҳо, ҳуқуқшиносон ва тарафҳои даъвогар, донанд, ки аз онҳо чӣ интизор меравад.

Ҳукуқи моддӣ ва ҳукуқи мурофиявӣ барои он пешбинӣ шудаанд, ки якҷо амал намуда, адолатро таъмин созанд. Ҳукуқи моддӣ ҳуқуқҳо ва уҳдадорихоӣ ашхос ва ташкилотҳоро муайян мекунад, дар ҳоле ки ҳукуқи мурофиявӣ тартиби ҳаллу фасли баҳсҳо ва татбиқи он ҳуқуқҳо ва уҳдадорихоро муқаррар менамояд. Ба ибораи дигар, ҳукуқи моддӣ рафтори қонунӣ ё ғайриқонунӣ ва паёмадҳои рафтори ғайриқонуниро муайян мекунад, дар ҳоле ки ҳукуқи мурофиявӣ нишон медиҳад, ки ин масъалаҳои ҳуқуқӣ чӣ гуна ҳаллу фасл карда мешаванд.

Соли 2001 Қонуни Патриот ҳуқуқи habeas corpus-ро бекор кард. «Habeas corpus» истилоҳи латинӣ аст, ки ба маънои «шумо баданро хоҳед дошт» тарҷума мешавад. Он ба як асли ҳуқуқӣ ишора мекунад, ки шахсонро аз боздошти ғайриқонунӣ муҳофизат менамояд, зеро аз суд талаб мекунад, ки қонуният доштани ҳабси шахсро баррасӣ кунад. Habeas corpus дар бисёр низомҳои ҳуқуқӣ, махсусан дар онҳое, ки аз ҳуқуқи умумии англисӣ таъсир гирифтаанд, ҳуқуқи бунёдӣ ба шумор меравад. Он кафолат медиҳад, ки шахсро бе сабаби одилона дар ҳабс нигоҳ доштан мумкин нест ва ба ӯ имкон медиҳад, ки қонуният доштани боздошти худро назди судя мавриди баҳс қарор диҳад.

Дар ҳам Ислоҳи Панҷум ва ҳам Ислоҳи Чордахуми Конститутсияи Иёлоти Муттаҳидаи Амрико як «банди мурофияи ҳуқуқии лозим» мавҷуд аст. Инҳо муқаррар мекунанд, ки ҳеҷ касро бе мурофияи ҳуқуқии лозим аз ҳаёт, озодӣ ё моликият маҳрум қардан мумкин нест. Додгоҳҳо ду шохаи таълимоти мурофияи ҳуқуқии лозимро инкишоф додаанд: мурофияи ҳуқуқии лозими мурофиявӣ ва мурофияи ҳуқуқии лозими моҳиятӣ. Дар соли 2001, бо қабули Patriot Act, habeas corpus ҳамчун ҳуқуқ аз байн бардошта шуд ва ҳуқуқи англисӣ бо ҳуқуқи румӣ иваз гардид. Ҳуқуқи англисӣ муайян мекунад, ки шахс то замони исботи гунаҳкорӣ бегуноҳ шумурда мешавад, ва ҳуқуқи румӣ муайян месозад, ки шахс то замони исботи бегуноҳӣ гунаҳкор шумурда мешавад. Дар мурофияҳои Пелосии соли 2022, ҳам мурофияи ҳуқуқии лозими мурофиявӣ ва ҳам мурофияи ҳуқуқии лозими моҳиятӣ поймол карда шуданд. Ҳам ҳуқуқи моҳиятӣ ва ҳам ҳуқуқи мурофиявӣ дар мурофияҳои Пелосӣ айнан бар хилофи мақсади конститусионии пешбинишудаи онҳо татбиқ карда шуданд.

Фарқияти миёни раванди муносиби моддӣ ва раванди муносиби мурофиявӣ дар он аст, ки ҳар яке аз ин мафҳумҳо дар доираи Конститутсияи Иёлоти Муттаҳида, бахусус тибқи бандҳои раванди муносиб дар Ислоҳҳои Панҷум ва Чордахум, ҷанбаҳои гуногуни қонун ва ҳуқуқҳоро ҳифз мекунад.

Расмиёти моҳиятан одилона ба ҳуқуқҳо ва озодиҳои бунёдӣ дахл дорад, ки ҳукумат, сарфи назар аз тартибе, ки ба қор бурда мешавад, наметавонад онҳоро нақз намояд. Он баъзе ҳуқуқҳоро аз даҳлати ҳукумат ҳифз мекунад, ҳатто агар тартиботи дуруст риоя шуда бошад. Расмиёти моҳиятан одилона ҳуқуқҳоро дар бар мегирад, ки бунёдӣ шумурда мешаванд, монанди ҳуқуқ ба махфият, ҳуқуқи издивоҷ қардан ва ҳуқуқи тарбияи фарзандони худ. Ин ҳуқуқҳо аз таҷовузи ҳукумат ҳифз қарда мешаванд, магар он ки манфиати бартаридоштаи давлат мавҷуд бошад. Он ҳамчун маҳдудқунандае бар қудрати ҳукумат хизмат мекунад ва кафолат медиҳад, ки қонунҳо ва муқаррарот озодиҳои бунёдиро нақз накунанд.

Раванди қонунии мурофиявӣ ба тартиботе дахл дорад, ки ҳукумат бояд пеш аз он ки шахсро аз ҳаёт, озодӣ ё моликият маҳрум созад, риоя намояд. Он кафолат медиҳад, ки ашхос тавассути равандҳои дурусти ҳуқуқӣ муносибати одилона ва беғаразона дарёфт кунанд. Раванди қонунии мурофиявӣ аз ҳукумат талаб мекунад, ки пеш аз маҳрум сохтани касе аз ҳуқуқҳояш қадамҳо ё расмиёти муайянеро риоя намояд, монанди расондани огоҳинома, баргузориҳои муҳокимаи одилона ва фароҳам овардани имкони шунида шудан. Он ба усулҳои таъкид мекунад, ки қонунҳо тавассути онҳо татбиқ мегарданд ва таъмин месозад,

ки ҳукумат ба тарзи одилона ва боинсофона амал намояд.

Чанги ҳукукие, ки аз замони оғози Мурофияҳои Пелосӣ зоҳир гардидааст, инкор намудани ҳам мурофияи одилонаи моҳиятӣ ва ҳам мурофияи одилонаи расмиро ифода мекунад. Ҳукукҳои бунёдии шахрвандони Амрико ошкоро ва бо муваффақият маҳрум карда шуданд. Амалиётҳои парчами дурӯғин ва ғасоди ошкори ниҳодҳои ҳарфии Иёлотӣ Муттаҳида пайваста ғош мешуданд, ҳатто аз пеш аз оғози Мурофияҳои Пелосӣ, аммо расмиёти ҳукукие, ки аз ҷониби глобалистони ҳар ду ҳизб аз замони оғози Мурофияҳои Пелосӣ ба қор бурда шудаанд, намунаи равшани вайронсозии мурофияи одилонаи расмиро ифода мекунад.

Пештар дар мақола мо чунин хондем: «Ҳар гуна ҳаракат ба тарафдорӣ қонунгузорӣ динӣ дар асл амали гузашт ба папагӣ мебошад, ки дар тӯли асрҳои бисёр пайваста бар зидди озодии вичдон ҷанг бурдааст. Риояи якшанбе ҳамчун ба истилоҳ муассисаи масеҳӣ вучуди худро аз “асрори шарорат” мегирад; ва таҳмили он дар амал эътирофи усулҳои хоҳад буд, ки худ санги қунҷи Румпарастӣ мебошанд. Вақте ки миллати мо то ба он дараҷа аз усулҳои ҳукумати худ рӯй мегардонад, ки қонуни якшанbero ба тасвиб мерасонад, протестантизм дар ҳамин амал бо популарӣ даст ба даст хоҳад дод; ин чизе ҷуз дамидани ҳаёт ба он истибдоде нахоҳад буд, ки дер боз бо шавқӣ зиёд фурсати худро мепоид, то боз ба худкомагии ғаёлона ҷаҳида дарояд».

Дар ҳатти таърихе, ки метавонад бо Конститутсияи Иёлотӣ Муттаҳида муаррифӣ гардад, се аломати мушаххаси роҳ вучуд дорад, ки баъзе унсуре Конститутсияро ҳам дар ибтидо ва ҳам дар анҷоми Иёлотӣ Муттаҳида намоёндагӣ мекунанд. Ҳар яке аз он се аломати роҳ амалҳои сиёсӣ мебошанд ва бинобар ин суҳан гуфтани Иёлотӣ Муттаҳидаро рамзӣ менамоянд. Саввумин аз он се аломати роҳ дар ибтидо, ки соли 1798-ро нишонгузорӣ намуд, Қонунҳои «Беғонагон ва Фитнаангезӣ» буданд; ва саввумин аз он аломатҳои роҳ дар анҷом он вақт аст, ки Иёлотӣ Муттаҳида қонуни якшанbero татбиқ мекунад ва ҳамчун аждаҳо суҳан мегӯяд, дар иҷрои Ваҳӣ, боби сездах, ояти ёздаҳ.

Таърихи пешгӯйонаи Иёлотӣ Муттаҳида аз он оғоз меёбад, ки он, ҷунонки бо замин тасвир шудааст, даҳони худро қушода, селоби таъқиботи аждаҳоро фуру бурд.

Ва мор аз даҳони худ аз ақибӣ зан обро ҷун сел берун андохт, то ки ўро сел бурда барад. Ва замин ба зан ёрӣ расонд, ва замин даҳони худро қушода, селеро, ки аждаҳо аз даҳони худ берун андохта буд, фуру бурд. Ваҳӣ 12:15, 16.

Дар соли 1776 он ҳайвоне, ки мебоист аз замин бархезад ва дар ниҳоят дар соли 1798 ба подшоҳии шашуми пешгӯии Қитоби Муқаддас табдил ёбад, селоби таъқиботро бар зидди қавми Худо фуру бурд, ба воситаи барпо намудани миллате бо Қонуни асосие, ки бар зидди золимони шоҳигарии Аврупо ва золимони қалисои папагӣ эътироз мекард.

Эъломияи Истиқлолият дар соли 1776 ба таври рамзӣ Санади «Патриот»-и соли 2001-ро пешнамуна намуд. Конститутсияи соли 1789 ба таври рамзӣ мурофияҳои Пелосиро, ки аз соли 2022 оғоз ёфтанд, пешнамуна намуд. Санадҳои «Аҷнабиён ва Фитнаангезӣ»-и соли 1798 ба таври рамзӣ қонуни якшанbero дар Иёлотӣ Муттаҳида пешнамуна намуданд.

Эълони истиқлол аз ҷониби ватандӯстони амрикоӣ дар соли 1776 баёнгари эълони аз даст рафтани истиқлол бо Қонуни Патриотии соли 2001 буд. Конститутсияи соли 1789 баёнгари муҳокимаҳои Пелосӣ, ки аз соли 2022 оғоз ёфтанд, буд. Қонунҳои «Дар бораи бегонাগон ва фитнаангезӣ» рамзи қонуни якшанбе мебошанд. Таърихи рад кардани ҳар як принсипи Конститутсия ифодагари як барҳамзании тадриҷии Конститутсия мебошад, ки ба қонуни якшанбе анҷом меёбад.

Ин ҳама хатҳо дар таърихи пинҳонии ояти ҷиҳилуми боби ёздаҳуми китоби Дониёл бо ҳам мувофиқат меkunанд. Дар ин мақола мо аз «Шаҳодатҳо», ҷилди 5, саҳ. 451, 452, чор банд иқтибос овардем.

Мо дар мақолаи навбатӣ ба он бандҳо аз наздиктар назар хоҳем афканд.